

Говор члана Делегације Парламентарне скупштине БиХ у Парламентарној скупштини Савјета Европе Иве Лозанчића на редовном засједању ПС Савјета Европе

Стразбур, 29. јуни 2006.

"Поздрављам интерес Парламентарне скупштине Вијећа Европе за стање у Босни и Херцеговини и такођер поздрављам ову ургентну дебату. Извјештај Мониторинг комитета у неким члановима не објашњава јасно стање у Босни и Херцеговини, посебно неуспјех уставних амандмана, нити Нацрт резолуције у неким одредбама унапређује реформе у Босни и Херцеговини.

У овом извјештају је наглашен застој у процесу уставних реформи. Уставне примјене јако су значајне за даљи напредак Босне и Херцеговине у испуњавању неопходних увјета за приближавање Европској унији. Данашњи Устав, тзв "Дејтонски устав", не даје могућност даљег напретка БИХ.

Али, с друге стране, заговорници уставних амандмана нису обезбједили једнака права за сва три конститутивна народа, тако да није било за очекивати двотрећинску већину у Представничком дому.

Најбољи примјер за то јесте задржавање ентитетског гласања у Преставничком дому и редуцирање улоге Дома народа, што искључује једнаку позицију хрватских представника.

Да су ови амандмани усвојени то би значило да Хрвати више нису политички фактор у Босни и Херцеговини. Они не би имали једнака права као друга два народа, и не би били у позицији да имају бенефиције које су обезбјеђене за друга два народа.

Неподржавање уставних амандмана не значи аутоматски бити против уставних реформи. То представља тежњу да једнакост буде полазна основа уставних реформи.

Надам се да ће одмах након октобарских опћих избора, бити нови приједлог за уставне реформе, да се цијели процес неће понављати и да ће се тзв. прва и друга фаза уставних реформи тада ујединити.

Иако сматрам да амандмани нису били свеобухватни, они су представљали покушај да изабрани представници БИХ сами донесу устав, умјесто да он буде наметнут од стране високог представника, као што је то био случај 2002. године. Промјене наметнуте 2002.године нису имплементиране ни данас. Таква врста приступа тражи помоћ међународних представника, како у области израде закона, тако и у области уставних промјена.

Отварање преговора о стабилизацији и придруживању у новембру 2005.године тражи више одговорности у бављењу опћепризнатом потребом за јачањем државних институција које немају још увијек снаге за даље интеграције БИХ у ЕУ. То, ипак, не оправдава задржавање асиметричног уређења БиХ и двоентитетску централизацију власти. Треба наставити тражити рјешења која ће наглашавати регионализацију државе. Очекивати је да ће будуће дебате о уставним промјенама узети у обзир мишљење Венецијанске комисије од 07. априла 2006. године о тексту амандмана који нису усвојени.

Хвала." (крај)